

Vi fant Hitler-vers og meldingsbok i Quislings trehest!

Av JENS PROTECTOR

«Gid Lykken maa gro/Som Græsset bag Do . . . ».
 Normalt et stykke kurant poesi, kjent og kjær for mange. Men når verslinjene er skrevet med eldre rettskrivning og forekommer i et gulnet hefte med påskriften: «Mindebog for V. Q.» — da stiller saken seg annerledes!

— Ja, meget annerledes, poengterer historikeren Wolfgang Snook-Berthelsen, — ikke minst når vi gjør funnet i en stor trehest, ca. 36 fot høy, som i alle år har stått stuet bort på et loft i Haxthausens gate i Oslo! — Det var jo masse rusk og rask inne i trehesten også, men vi fant f. eks. Vidkun Quislings meldingsbok for 4. klasse fra 1898, hvor vi bl. a. kan lese: «Vidkun er en kvik Gut, men har en slem Tændens til at drømme sig bort. Viser nogen fremgang i Skjønskrift».

Tilbake til minneboka, som Snook-Berthelsen mener gir oss et historisk helt nytt Quisling-bilde. Her forekommer følgende vers:

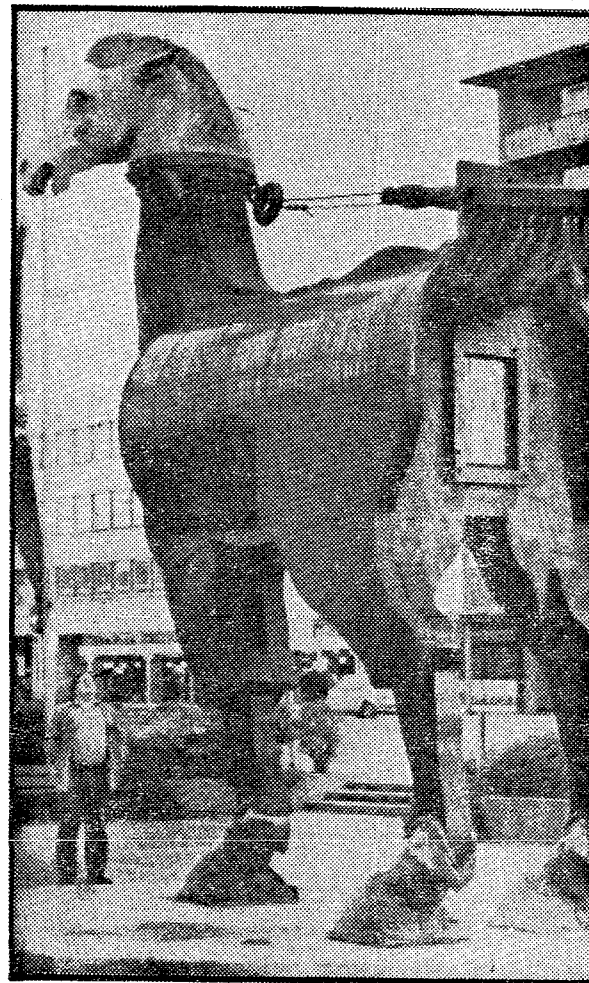
«Naar Fjeld og Dahl(!)
 os skiller
 Og du mig ikke ser,
 Saa husk at
 Det var Adolph
 Der disse Linier
 skrev!».

— Dette kullkaster jo alle tidligere spekulasjoner om at «Hitler likte ikke Quisling» o. l. For da ville han aldri ha skrevet i minneboken, sier Snook-Berthelsen.
 — Men Adolf Hitler kunne da ikke skrive norsk?!

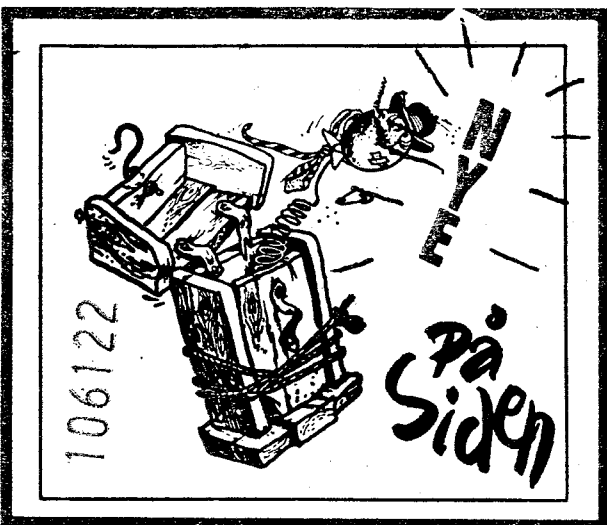
— Vi må naturligvis tillegge en slik innvending en viss vekt, sier Snook-Berthelsen, — men jeg tar den ikke automatisk for god fisk.

Både historiker-kollegene Magne Skodvin og Hans Fredrik Dahl nøyer seg med å kalle funnet av trehesten «interessant».

— Men det er typisk for den avmålte tonen oss fagfolk i mellom, sier Wolfgang Snook-Berthelsen.

— Denne blir ikke helt lett å plassere i våre hyller, sa førstebibliotekar Evald Karlsen ved UB da han inspirerte trehesten på fortauet i Haxthausens gate i går (Foto: Ada Brannfjell)

Redaktørens leder

BARE UTLEGG
 Skatten er lagt ut. Som om vi ikke har lagt ut nok allerede!

Tænde - P.

Jeg forstår ingen ting, jeg.

Av «Ti På Topp»-lista over skilsmisseyrker som Dagbladet presenterte her om dagen.

At skuespillere — og scene-kunstnere i det hele tatt — lå på en klar førsteplass,

etter det andre går på stompene.

Og nå forstår jeg bedre den blåveisen som jeg fikk av ei dame nylig — hun var skilt fra en tobakksarbeider, men det visste jo ikke jeg — da jeg spurte henne: Unnskyld, har de fyr?

Statistisk

det var som ventet